Dünyanın En Gırgır Hikâyeleri

MUSLUKLAR AÇIK KALMIŞ

YAZAN:
AZİZ NESİN
ÇİZEN:
MİM UYKUSUZ

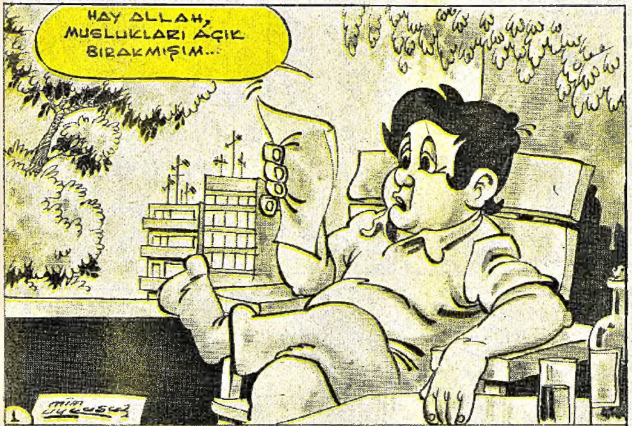

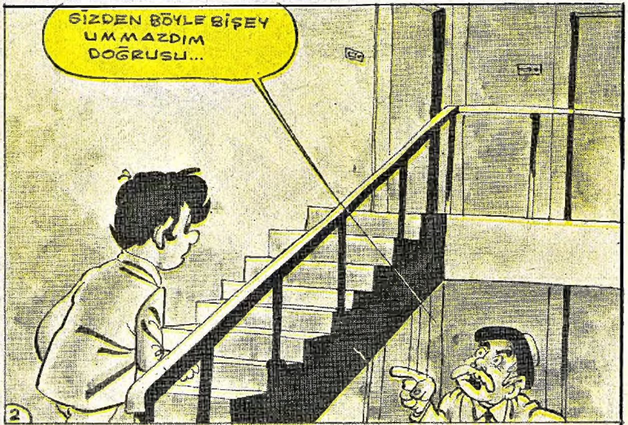

İstanbul'a bir aylığına izinli gelmiştim. Ankara'daki dairemin altkatında oturan komşumuzdan bir telgraf geldi:

"Muslukları açık bırakmışsınız.."

Evden çıkarken muslukların hiç birini açık bırakmadığımı çok iyi biliyordum. Ara sıra böyle kazalar oluyordu. Sular kesiliyor. Muslukları açık bırakıp unutuyorum. Geceleyin sular gelince, evin içi göl oluyor, haydi sular aşağı kata...Onun için evden çıkarken, muslukları iyice yoklamıştım. Hem musluklar açık kalmış diye Ankara'ya dönemezdim ya...

Ben de bir telgrafla çevap verdim:

"Bir çilingire kapımı açtırıp, lütfen muslukları kapatın.."

Aradan on beş gün kadar geçti, bu kez apartman sahibinden bir telgraf geldi:

"Muslukları açık bırakmışsınız.."

Şakaysa, tatsız şaka. Musluklar açık kalmış diye nasıl vaz geçebilirim yıllık iznimden? On beş gündür sular şakır şakır akmıyor ya..Öyleyse bütün Ankara'yı su basmış olmalı, gazeteler yazardı.

Apartmanda telefon da yok, yıldırım telgrafı çektim:

"Bir çilingire kapıyı açtırıp, muslukları kapatmanızı rica ederim. Saygılar".

Aradan bir hafta daha geçti, bu kez mahalle muhtarından bir telgraf:

"Muslukları açık bırakmışsınız.."

Acaba havagazı musluğunu mu açık bırakmıştım? Ama öyle olsa, ne diye bana telgraf çeksinler? Dışarıda duran havagazı saatinden keserler havagazını. Bir yıldırım telgrafı da muhtara:

"Rica ederim bir çilingire kapıyı açtırın. Olmazsa kırın. İçeri girip kapatın muslukları. Saygılar.."

İznim bitip Ankara'ya döndüm. Evimde bütün musluklar kapalı. Ama döşemeler ve yerdeki bütün eşya sırılsıklam...Kapının kilidine baktım, hiç zorlanmamış, açılmamış. Dört yıldır oturmakta olduğum bu apartmandaki komşularım beni çok severlerdi, ama dönüşümden sonra bana ters ters bakmaya başlamışlardı.

Bir akşam merdiven başında karşılaştığımız alt kattaki komşum,

- Sizden hiç böyle şey ummazdık, dedi. Cevap vermeme fırsat kalmadan evine girdi.

Apartman sahibi de, ailelerin oturduğu apartmanımızdan çıksanız iyi olur yolu bir mektup gönderdi..

Sokakta karşılaştığımız muhtar, selâm bile vermeden,

- Mahallenin namusu iki paralık oldu...deyip yürüdü.

Ben İstanbul'a izinli giderken, bizim bakanlıktaki memur arkadaşlardan biri,

- Sen nasıl olsa gidiyorsun, senin katın anahtarını bana ver. Yer sıkıntısı çekiyorum...demişti.

Arkadaştır, kırılmaz. Anahtarın birini verirken, eve kadın arkadaşını getirirse konu komşuya karşı çok dikkatli olmasını rica etmiştim.

Arkadaşım anahtarı geri vermeye gelmişti..

- Yahu, muslukları yoksa sen mi ... derken sözü ağzımdan aldı.

– Ah hiç sorma...dedi, anlattı.

Bizim işyerinin şefi, benim katın anahtarlarının onda olduğunu öğrenince "Aman kardeşim, yandım! ..Gayet namuslu bir aile kadını, evli de olduğundan otele razı olmuyor..Ocağına düştüm" diye anahtarı verdiğim arkadaşa yalvarmış ...

Şef, karısından o aile kadını da kocasından korkuyor. Onun için hava kararınca otomobille gelip gölge gibi benim kata girmişler. Sabah karanlığında kimse görmeden çıkacaklarken kadın bir ara elini musluğa atmış, su yok.. Telaşla musluğu da açık bırakıp evden çıkmışlar. Bütün gün şakır şukur sular akmış. İşte o zaman alt kattakiler bana telgraf çekmişler. Aynı gün benden yıldırım telgrafı alınca, yanlarına muhtarla iki komşu, bir de çilingir alıp kapıyı açmışlar, musluğu kapayıp çıkmışlar. Birkaç gün sonra anahtarı verdiğim arkadaşım bir kadınla eve gelmiş. İçkili olduklarından gece içleri yanmış, haydi musluğa, ama sular akmaz.. Sarhoşlukla musluğu da açık bırakmışlar.. Yine şakır şakır sular alt katlara akmış. Ama bu kez işin rengi değişmiş. Evde ben yokum. Komşular da muslukları kapamış. Eee, bu sular nasıl akıyor? Ev sahibi de kuşkuya düşmüş, haydi bana ikinci telgraf... Benden cevap alınca, bu kez yanlarına karakoldan da iki polis alıp kapıyı çilingire açtırmış, muslukları yine kapatıp bir de tutanak düzenlemişler ki, ben ileride bir zarara uğradığımı iddia etmeyeyim: "Falan kişiler ve memurların huzurunda çilingire kapı aç-

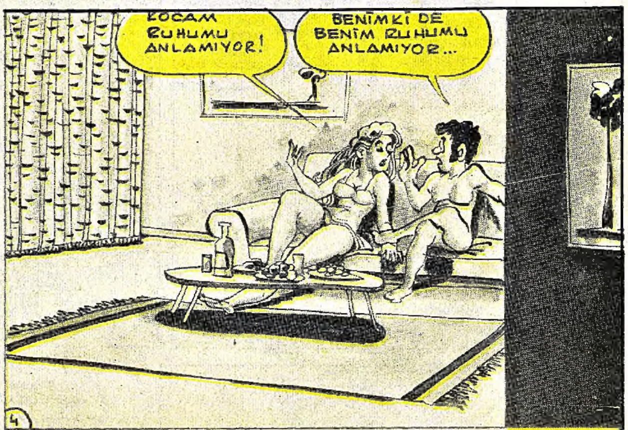

tırılıp eve girildi ve musluklar kapatıldıktan sonra evden çıkılarak kapı kilitlendi ..."

Gel gelelim, birkaç gün sonra, yine aşağı katlara şakır şakır sular akınca aaaa bu ne? Şaşırmışlar..Kimisi, evde su perisi var, demiş, kimisi hortlak cin, peri demiş, kimisi de hırsız girmiş olmalı demiş. Üçüncü telgrafı bana muhtar çekmiş. Benim yıldırım telgrafla cevabım geceleyin geldiği için, muhtar ev sahibi, birkaç polis, komşular, çilingire kapıyı açtırıp, gece yarısından sonra benim eve merakla doluşmuşlar. O saatte şehirde sular kesilmiş olduğu için su akmıyor ama sabahleyin nasıl olsa sular gelince musluklar akacak..Az önce bizim şefle aile kadını olan evli sevgilisi gölge gibi yine içeri girmişler. Ayaklarının ucuna basarak yürüyorlar. Yürekleri küt küt çarpıyor korkudan. Aman birisi duydu mu, aman birisi gördü mü .. Perdeler sıkıca inik. Hem içiyorlar, hem birbirlerine dert yanıyorlar.

– Ruhumu anlamıyor..diye kadın kaba kocasından yakınırken, bizim şef,

– Benimki de benim ruhumdan anlamıyor şekerim:..diye karısından yakınmaya başlamış.

– Canım...

– Öyle korkuyorum ki.

– Korkma, ben varım şekerim..

– İnanayım mı?

– İnan bana..Ebediyen .

İşte tam bu sırada çilingir kapıyı kurcalamaya başlayınca, sevgililer ne -

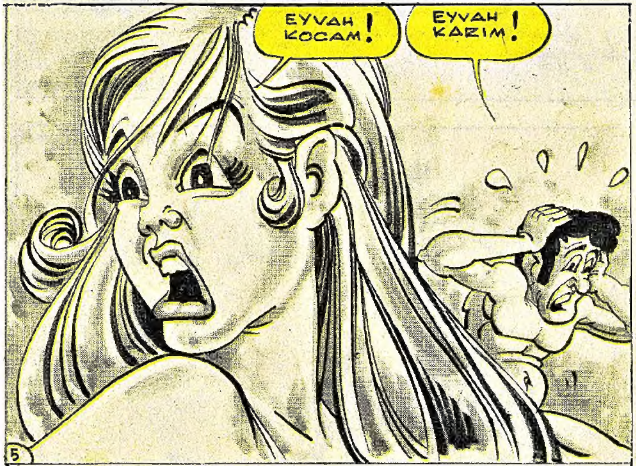

ye uğradıklarını şaşırmışlar.Kadın:

- Eyvah basıldık,kocammm! .. diye çığlık atarken,şef de,

- Sen kocana boş ver,gelen karımsa,ikimiz de yandık,bizi parçalar, diyerek çırpınıyormuş..

- Ah biliyordum başımıza geleceği! Namusum iki paralık oldu..

- Ulan namusu bırak da,şimdi çabuk şeyini giy! Nerde benim şapkam?

- Pantolonunu giymeden şapkanı mı giyeceksin? Önce ayakkabılarını giy !.

- Mahvoldum...

- Bırak onu,o benim donum..

- Ayol,benim kombinezonum,dur çekme, yırtacaksın..

- Basıldık...Bu namussuz benim karımdır..

- Asıl benim kocam olacak namussuzdur görürsün..Sütyenimi bırak.

- Bastonum nerede? Yine dairede mi unuttum yoksa, tuh...

- Bastonu bırak da önce şu donunu giy ..

- Canım bastonu giyecek değilim ya elbet,üstlerine yürürüm bastonla ...

- O benim çorabım,benimkini giyiyorsun.

- Gözlüğüm nerede,gördün mü? Gözlüksüz göremiyorum ki..Bırak ulan kıravatımı .

- Ulan mı? Ne dedin,ulan mı? Ama demin ş'aparken böyle konuşmuyordun . Hep cicim,yavrum,şekerim,diyordun..

- Bırak ağlamayı zırlamayı şimdi çabuk toparlan...

- Ne olacak,elin herifinden insana hayır gelir mi? namussuz herif,beni iğ-

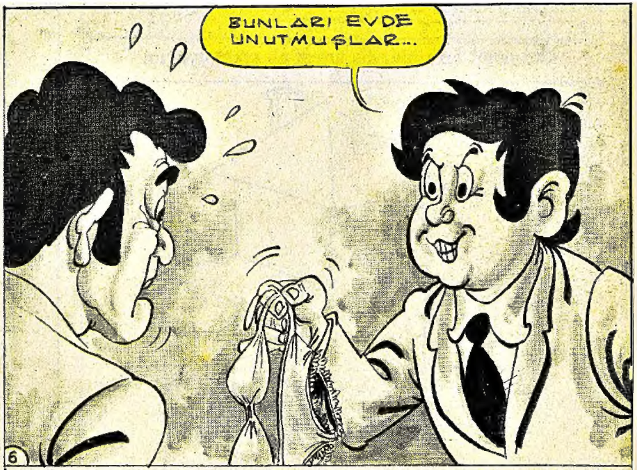

fal ettin..Alçak! ..

- Hah,bağırbağır da boynuzlu kocan duysun,belki seni affeder . Asıl benim gibi temiz bir aile babasını iğfal eden sensin,yuvamı yıktın..Saat kaç oldu acaba,ben daireye de geç kaldım.. Bakan duyarsa vallahi beni kovar...

Onlar böyle çekişip dururken, çilingir kapıyı açıyor,önde üç polisle kala-balık takım taklavat içeri dalıyor. Muhtar ve ev sahibi ,içeride benim olduğumu sanırlarmış.Karşılarında, yabancıyı görünce,

- Hırsıııız, diye bağırıyor muhtar..

Hırsız lafını duyan polisler geri çekiliyorlar ki kapıdan,hırsız da çıkıp savuşsun sağlıkla..Neyse,muhtarın aklı başına gelip,

- Sen kimsin,ne işin var burada?Ben sana şimdi gösteririm! diye çıkışıyor bizim şefe.

Bizim şefin de sersemliği geçmiş,ama daha pantalonunu giymeden,

- Asıl ben sana şimdi gösteririm, diye muhtarın üstüne yürüyor..

Neyse kimin kim olduğu anlaşılıyor, iş tatlıya bağlanıyor.

Arkadaşım bana bunları anlatıp, anahtarı geri verdi.Ben de ona karyolanın altında bulduğum bir kasıkbağı ile yarısı yırtılmış korseyi verdim..

- Bunlar da şefle,aile kadınının olacak. Burada unutmuşlar..

Evin namusunu kurtarmak için,bu olaydan sonra başka bir eve taşınmak zorunda kaldım..

SON